

פרק עט

א בוזמור לאסוף אלהים באו גוים בנזולתה טמאו את היכל קדשה שמו את
ירושלם לעינים:

וזננו אלהים מלכנו ועננו

ב נתנו את נבלת עבדיה מאכל לעוף השמים בשר זסידיה לזויתו ארץ:

אדני אל הצילנו

ג שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר:

אלהים רזום עלינו

ד היינו זרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:

אלהים

יה ה' גמול להם

ה עד מה יהיה תאנף לנצח תבער כבו אש קנאתה:

ממעמקים קראתיך

ה' עמך הסליחה למען תורא

ו שפה זומתה אל הגוים אשר לא ידעוה ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו:

ה' מלך העולם מגן הוא לזוסיים בו

אלהי הגדול ויאמרו בגוים ה' מלך

ז כי אכל את יעקב ואת נהו השמו:

אהי"ה ה' אלהי

גואלנו ה' צור ישענו

ח אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רזומיה כי דלנו מאד:

כי ה' שופטנו ה' מוזוקקנו ה' מלכנו

ט עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה והצילנו וכפר על זטאתינו למען שמה:

ובשם קדשך הגדול בטונו

וצור ישראל וגואלנו

ה' אין לנו מלך מוזל וסולז אלא אתה

י לְבָמֹת יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם יִרְדֵּעַ (בְּצִיִּים) בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
הַשְּׁפוּךְ:

ה' אלהי עולם

וה' היה עמנו

יֵא תָבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֶסִיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תַמּוּתֶהָ:

ושומרנו ומצילנו ה'

יב וְהָשִׁיב לְעֵבְרֵינוּ שְׂבָעֵתִים אֵל זַיְקָם זֹרְפָתָם אֲשֶׁר זֹרְפוּךָ אֲדָנָי:

ה' אל גדול ונורא

ה' סביב ליראיו

יג וְאֲנַזְנֵנוּ עַמְּךָ וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ נִזְרָה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר וְדָר נִסְפָר תַּהֲלִתֶךָ:

יודו שמך ה' גדול ונורא

הללויה שירו לאלהים

אדנ"י אנזנונו מודים לשמך הגדול

מלך אל רם ונשא

פרק פ

א לַמְנַצֵּחַ אֵל שְׁשׁוּנִים עֲדוּת לְאֶסֶף מִזְמוֹר:

מִזְמוֹר לַה' אֵל הָאֱלֹהִים

ב רַעְיָה יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה זָהָג כַּעֲאֵן יוֹסֵף יֵשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה:

אֱלֹהִים אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

וּבְרוּכֵי ה' הֵם

ג לַפְּנֵי אֶפְרַיִם וּבְנֵימֵן וּבְמִנְשֵׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתָהּ וּלְכָה לִישַׁעְתָּהּ לָנוּ:

אֱלֹהִים בָּךְ בְּטוֹחוֹנוּ

ד אֱלֹהִים הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֵיהָ וְנִשְׁעָה:

זוֹסֵד ה'

ה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מִתֵּי עֲשֵׁנֶת בְּתַפְלַת עֲמֹה:

וּסְלוּ לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי זוֹטָאנוּ

ו הֶאֱכַלְתֶּם לָנוּם דְּמֵעָה וּתְשַׁקְמוּ בְּדְמֵעוֹת שְׁלִישׁ:

הַצֵּל יִצִּילָנוּ ה'

ז תְּשִׁיבֵנוּ מִדֹּוֹן לִשְׁכִיבֵנוּ וְאִיבֵנוּ יִלְעָנוּ לָמוּ:

יְה אֲדֹנָי

וּזוֹס וּרְזוּם עֲלֵינוּ ה'

ח אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֵיהָ וְנִשְׁעָה:

אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ

מִיִּזְלִים לָךְ

ט גִּבּוֹן מִמְצָרִים תְּסִיעַ תְּגַרֵּשׁ גּוֹיִם וּתְטַעֵהָ:

כִּי גְדוֹל ה' אֱלֹהִים וּמַהֲלֵל מְאֹד וְנֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים

י פְּנִית לַפְּנֵיהָ וּתְשַׁרֵּשׁ שְׁרִשֶׁיהָ וּתְמַלֵּא אֶרֶץ:

וְטוֹב בְּאֶרֶץ הַעֲבִי

בְּכָל הַטּוֹב בְּאֶרְצָנוּ

יא כָּסוּ הָרִים צִלָּהּ וְעֲנַפֶּיהָ אֲרִזֵי אֵל:

אֲדֹנָי אֵל

אֱהִי"ה אֱלֹהֵינוּ

בְּטוֹב וּזוֹסֵד ה'

יב תשלוז קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה:

ואני ה' אלהים עושה כל אלה

יג למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרה:

וידעו כי אני ה'

יד יכרסמנה זוזיר מיער וזי שדי ירענה:

ויהי זוסדר ה' אדנ"י עלינו

טו אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד נקן זאת:

וטוב מן השמים

ה' מושיענו

טז וכנה אשר נטעה ימינה ועל בן אמצתה לה:

ה' אלהי מלכי ועבדך אני

יז שרפה באש כסוזה מזערת פניה יאבדו:

והוא יבוס צרינו

יח תהי ידה על איש ימינה על בן אדם אמצת לה:

כל ירא ה' ההולך בדרכיו

יט ולא נסוג ממך תוועו ובשמך נקרא:

ואתה הוא ה' אלהינו

בשמו נגיל כל היום

כ יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניה ונשעה:

ה' אבינו וגואלנו

פרק פא

א למנצח על הגתית לאסף:

ב הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב:

אין גדול כה'

ה' נגיד גדלך

העו בידך ה'

ג שאו ומרה ותנו תף כנור נעים עם נבל:

ידל ה' אלהים זוי וישתבז

הללויה ברכו את ה' כל עבדי ה'

ד תקעו בנחש עופר בכסה ליום זמנו:

אב ורזמן אלהים הסליחה והמוזילה ביום הדין

ה כי זק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

יה ה' אלהינו

ויזיד ה' הדין

ו עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע:

וגאולת מצרים

ללמדך שכבר מאז הכין ה' יתברך את הכנה לגאולת מצרים על ידי יוסף.

ז הסירותי מסבל שכמו כפיו מהוד תעברנה:

מלך עוזר ומושיע

אל גואל כי ביד זזקה הוציאך ה' ממצרים

זו בצרה קראת ואזקלך אענה בסתר רעם אבונה על מי מריבה סלה:

הודו לה' מכה מצרים

ט שבע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי:

ה' אלהים אלהיכם יעיל אתכם

ופקד ה' אלהים את עמו

י לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל זכר:

המלך היוזיד ה' אזור ושמו אזור

יא אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרזוב פיה ואמלאהו:

אלהים אלהינו

הודו לאלהי האלהים

והוא אלהים האל הגדול

יב ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי:

וטוב על פי דרכי ה'

יג ואשקוזהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם:

והם לא ידעו דרכי אלהים

יד לו עמי שמע לי ישראל בדרך יהלכו:

דרכי אלהים לזויים בכבוד

טו כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי:

אדנ"י בכוז כוזו

לך ה' הגדולה

טז משנאי יהודה יכוזשו לו ויהי עתם לעולם:

הוא הדיין מכבדי אכבד

יז ויאכילהו מזולב זופזה ומצור דבש אשביעה:

יד ה' ולא יזסר להם מזון

אלהים ואכלו ושבעו

שפע לבוטוז בה'

פרק פב

א מוזמור לאסוף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט:

ולכו בדרך ישרה

אדני המלך אוהב צדק ומשפט

ב עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה:

אדני אלהי

זה על פי ה' שפטו משפט צדק

ג שפטו דל ונתום עני ורש הצדיקו:

וצוה ה' דין צדק

ד פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו:

ועמוד לימין אביון

ה לא ידעו ולא יבינו בנשיכה ותהלכו במוטו כל מוסדי ארץ:

וכי מכבדי אכבד

ו אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם:

ה' ידין

ז אכן פאדם תמונתו וכאזד השרים תפלו:

צדק ומשפט מכון כסאו

ח קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנזל בכל הגוים:

ואלהים רבונו של עולם